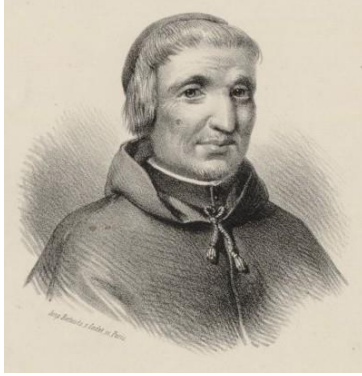
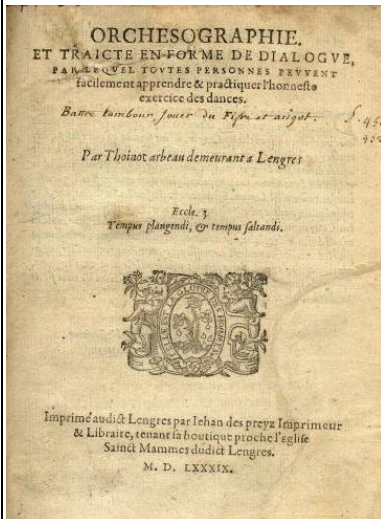

BELLE QUI TIENS MA VIE – THOINOT ARBEAU

Componist:

Thoinot Arbeau (pseudoniem (anagram) van J(I)ehan Tabourot) (Dijon, 17 maart 1520 - Langres, 23 juli 1595) was een Frans geestelijke en kanunnik, maar bovenal een componist, dichter en beschrijver van de gewoonten die hoorden bij het dansen.

Arbeau dankt zijn bekendheid vooral aan zijn werk Orchésographie (met als ondertitel: et traité en forme de dialogue, par lequel toutes personnes peuvent facilement apprendre et pratiquer l'honneste exercice des dances) waarin hij - op grond van empirische waarnemingen - de etiquette van het dansen beschrijft.

Aldus is zijn werk een van de oudste beschrijvingen van de gebruiken en gewoonten die samengingen met de dans en het dansen. Allerlei verschillende dansen passeren de revue. Zo schrijft hij over pavanen, basse dances, allemandes en courantes en wat de dansers daarbij te doen - en te laten - valt.

Arbeau schreef zelf ook muziek, die deels in voornoemd boek werd gepubliceerd, en schreef soms ook gedichten die hijzelf op muziek zette. Die gedichten waren geschreven in de taal van Langres, de plaats waar hij het grootste deel van zijn leven woonde en als kanunnik verbonden was aan de kathedraal.

Een van zijn bekendste composities is de pavane "Belle qui tiens ma vie", die nog steeds door (amateur)gezelschappen die zich bezighouden met oude muziek ten gehore of ten dans wordt gebracht.

<u>Oud-frans (originele versie)</u>	<u>Hedendaags frans</u>	<u>Nederlandse vertaling</u>
Belle qui tiens ma vie Captiue dans tes yeulx, Qui m'a l'ame rauie D'un foubz-ris gracieux, Viens toft me fecourir Ou me fauldra mourir.	Belle qui tiens ma vie Captive dans tes yeux, Qui m'as l'âme ravie D'un sourire gracieux, Viens tôt me secourir Ou me faudra mourir.(bis)	Jij, schone, die mijn leven gevangen houdt in je ogen. Jij die mijn ziel verrukt hebt met je bevallige glimlach. Kom me snel verlossen anders moet ik nog sterven.
Pourquoy fuis tu mignarde Si ie fuis pres de toy, Quand tes yeulx ie regarde le me perd dedans moy Car tes perfections Changent mes actions.	Pourquoi fuis-tu mignarde Si je suis près de toi, Quand tes yeux je regarde Je me perds dedans moi, Car tes perfections Changent mes actions.(bis)	Waarom ontwijk je mij als ik in jouw nabijheid ben. Als ik in jouw ogen kijk verlies ik me in mijzelf, want jouw volmaaktheid verandert mijn handelen.
Tes beautéz & ta grace Et tes diuins propos. Ont efchauffé la glace Qui me geloit les os, Et ont remply mon cœur D'une amoureuse ardeur.	Tes beautés et ta grâce Et tes divins propos Ont échauffé la glace Qui me gelait les os, Et ont rempli mon cœur D'une amoureuse ardeur.(bis)	Jouw schoonheid en je gratie en je wijze woorden hebben het ijs gesmolten dat mijn beenderen bevroor en hebben mijn hart gevuld met de gloed van de liefde.
Mon ame fouloit efre Libre de pafsions, Mais amour s'eft fait maiftre De mes affections, Et à mis foubz fa loy Et mon cœur & ma foy.	Mon âme souloit* être Libre de passions, Mais Amour s'est fait maître De mes affections, Et a mis sous sa loi Et mon cœur et ma foi.(bis)	Mijn ziel wilde vrij van hartstocht zijn maar de liefde heeft bezit genomen van mijn gemoed. En heeft zowel mijn hart als mijn geloof onderworpen aan haar wetten.
Approche donc ma belle Approche toy mon bien, Ne me fois plus rebelle Puis que mon cœur eft tien, Pour mon mal appaifer, Donne moy un baifer.	Approche donc ma belle Approche, toi mon bien, Ne me sois plus rebelle Puisque mon cœur est tien. Pour mon mal apaiser, Donne-moi un baiser.(bis)	Kom mij nabij, mijn schone Kom mij nabij, mijn geliefde Wees niet langer koppig want mijn hart is het jouwe. Geef me een kus om mijn ongeduld te verzachten.
le meurs mon Angelette le meurs en te baifant, Ta bouche tant doucette Va mon bien rauiffant À ce coup mes espritz Sont tous d'amour espris.	Je meurs mon angelette, Je meurs en te baisant. Ta bouche tant doucette Va mon bien ravissant. À ce coup mes esprits Sont tous d'amour épris.(bis)	Ik sterf, mijn engeltje Ik sterf als ik je kus want jouw zo zoete mond kan mij betoveren. Met deze aanraking is mijn geest geheel door liefde gegrepen.
Pluftoft on verra l'Onde Contre mont reculer Et pluftoft l'œil du monde Ceffera de bruller, Que l'amour qui m'époint Decroiffe d'un feul point.	Plutôt on verra l'onde Contre mont reculer, Et plutôt l'œil du monde Cessera de brûler, Que l'amour qui m'époint Décroisse d'un seul point.(bis) »	Eerder zullen de stromen zich in de bergen terugtrekken en eerder zal het oog van de wereld geen licht meer geven dan dat de liefde, die me gegrepen heeft zelfs maar een klein beetje vermindert.